

# Балада про чумака

Леонід Талалай

Плинуть хвилини — за хвилею хвиля,  
Час набіга — за сльозою сльоза.  
Віз навантажений кримською сіллю,  
Тільки ж немає дороги назад.

Тільки ж лишилися од воликів — роги,  
В котрі наллю наостанок вина,  
Пісню з собою я взяв у дорогу —  
Випила пісню до слова луна.

В торбі нема навіть запаху сала.  
Зоряний протяг гуляє в душі.  
Посмішку в соняха літо украло,  
День мій осінній степами спішить.

Гей, запряжу я перекотиполе!  
Вітром останню я витру сльозу.  
Нумо, тримайся на ритвинах доле,  
Я тебе, вражу, тепер провезу...

Світиться небо чумацькою сіллю,  
Віз покотився без мене назад.  
Плинуть хвилини — за хвилею хвиля,  
Час набіга — за сльозою сльоза.